

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/191/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623200598
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4623200598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, dieťa matky: C. B., D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, G., a otca: H. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, J., o návrhu otca na priznanie nároku na uplatnenie daňového bonusu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. júna 2023, č.k. TO-11P/33/2023-39, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh otca zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. priznal otcovi maloletej nárok na uplatnenie daňového bonusu a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovenia § 35 Zákona o rodine, § 2 od.s 5 písm. a) zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa a § 33 ods. 4 zákona č. 595/2003 o dani z príjmov, vecne tým, že návrh otca posúdil ako dôvodný v celom rozsahu. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že otec sa domáhal rozhodnutia o priznaní nároku na uplatnenie daňového bonusu, o ktorom sa rodičia nevedia dohodnúť. Uviedol, že rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/56/2019-630 zo dňa 10.03.2022 bola maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otec sa viackrát snažil s matkou dohodnúť o rodinných prídavkoch a daňovom bonuse, ale márne. Matka od 05.08.2022 poberá rodinné prídavky a počas trvania striedavej osobnej starostlivosti si uplatnila aj daňový bonus, pričom otec má tiež na to nárok. Keďže sa rodičia nevedia dohodnúť, otec žiadal, aby rozhodol súd a priznal mu nárok na daňový bonus. Matka sa k návrhu napriek výzve písomne nevyjadrila, ani sa nedostavila na pojednávanie, súd preto vec prejednal v jej neprítomnosti. Otec na pojednávaní uviedol, že matka od 08.05.2022 poberá rodinné prídavky a uplatnila si aj daňový bonus počas trvania striedavej starostlivosti. Keďže je však maloletá v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, otec by chcel, aby rodičia všetky veci ohľadne nej mali na polovicu, teda pokiaľ matka poberá prídavok na dieťa, on by si mohol uplatniť daňový bonus. S matkou maloletej je ale problém sa dohodnúť a účelovo s ním nekomunikuje. Kolíznym opatrovníkom na pojednávaní odporučil návrhu otca vyhovieť.

2. Súd prvej inštancie mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/56/2019-630 zo dňa 10.03.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoP/23/2022-681 zo dňa 13.07.2022, právoplatným dňa 05.08.2022, bola maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti súd výživné rodičom neurčil a styk rodičov s maloletou ponechal

v neobmedzenom rozsahu. Z potvrdenia od zamestnávateľa a mzdového listu matky súd zistil, že matka si počas trvania striedavej osobnej starostlivosti uplatnila daňový bonus na maloleté dieťa. Zo mzdového listu otca vyplýva, že otcovi v období 04/2022 do 03/2023 nebol vyplácaný daňový bonus na maloleté dieťa. Súd tak mal vykonaným dokazovaním preukázané, že poberanie prídavku na dieťa a uplatnenie daňového bonusu doposiaľ neboli upravené súdnym rozhodnutím o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Z príslušných ustanovení právnych predpisov je zrejmé, že pokiaľ sa rodičia nedohodnú inak, a to sa nedohodli, pretože matka s otcom nekomunikuje, tak platí, že sa rodinný prídavok a príplatok k prídavku vypláca striedavo každému rodičovi počas kalendárnych mesiacov, ktorých počet sa určí podľa pomeru, ktorým je určená striedavá osobná starostlivosť. Nárok na daňový bonus má pred otcom matka dieťaťa. Dohoda rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, môže byť nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu. Nakoľko v tomto prípade vzhľadom na postoj matky, ktorá s otcom nekomunikuje a nereagovala ani na predvolania na pojednávania na súd, nie je možné dospieť k dohode rodičov o nároku na uplatnenie daňového bonusu na maloleté dieťa a s poukazom na skutočnosť, že matka poberá prídavok na dieťa, súd rozhodol tak, že priznal nárok na uplatnenie daňového bonusu otcovi. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá namietala nesprávne zistený skutočný stav vecí. Poukázala na to, že otec profituje zo svojho postavenia, keďže je policajt a veľakrát mu to pomohlo v súdnom konaní, čo matka videla z postoja kolízneho opatrovníka voči nej. Otec sa na pojednávaní v predmetnej veci vyjadril, že nakoľko je maloletá v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tak by chcel, aby všetky veci ohľadne nej boli dané na polovicu, teda pokiaľ matka poberá prídavok na dieťa, on by poberal daňový bonus. K tomuto matka uvádza, že matematickým prepočtom v danom prípade polovica nevychádza. Domácnosť matky predstavuje jeden príjem a jedno maloleté dieťa bez určeného výživného, zatiaľ čo domácnosť otca má dva príjmy, dve deti, kde maloletá A. nemá určené výživné a je v striedavej osobnej starostlivosti a jedno dieťa je zverené priateľke otca s určeným výživným od otca tohto dieťaťa v súdom nezistenej výške. V čase rozhodovania súdu bol príjem matky 400-500 eur z dôvodu nefunkčnosti živnosti pre Covid-19 a príjem otca ako štátneho zamestnanca predstavoval okolo 940 eur plus stravné a ďalšie eventuálne výhody. V čase rozhodovania súdu o starostlivosti o dieťa bol rozdiel v príjme rodičov cca 500 eur, napriek tomu sa týmto súd vôbec nezaoberal a výživné neurčil. Poukázala na výšku prídavkov na dieťa a výšku daňového bonusu s tým, že napadnutým rozsudkom tak súd odobril finančný rozdiel 80 eur každý mesiac v prospech otca a to napriek tomu, že otec nič neplatí a súdu na pojednávaní klamal, pretože v čase pojednávania mu už od 01.05.2023 na účet bol poukazovaný prídavok na dieťa vo výške 60 eur a to napriek tomu, že sa ničím nepodieľal na výdavkoch maloletej A., ktoré sa platili v súvislosti so školskou družinou, školskou jedálňou, školskou a mimoškolskou činnosťou, školskými potrebami a zdravotnou starostlivosťou. Súd rozhodol v prospech otca na základe klamstva otca, že ako matka dieťaťa sa s ním nechcela o týchto veciach rozprávať, zamlčal súdu, že ho matka opakovane vyzývala k tomu, aby sa dohodli na platení výdavkov a keďže sa otec na platení žiadnych výdavkov nepodieľal, len vypisoval, že mu matka má poukazovať daňový bonus, preto s ním komunikáciu ukončila. Otec však súdu prezentoval iba selektívne informácie. Súd ani kolízny opatrovník sa nezaujímal akým spôsobom sa otec podieľa, resp. nepodieľa na výdavkoch maloletej. Otec počítanie na polovicu očividne nezvládol. V prípade, ak by sa súd zaoberal platením na polovicu, musel by rozhodnúť o tom, že 6 mesiacov príslušného roku je oprávnený daňový bonus si uplatniť otec a 6 mesiacov matka. V prípade prídavku na dieťa, ktorý chodí od 01.05.2023 na účet otca, ktorý však nič neuhrádza, súd nemá právomoc rozhodnúť o tom, kto ho bude poberať, pričom kolízna opatrovníčka by mohla mať vedomosť o Usmernení ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 17.04.2023 č. ÚPS/ÚS1/SSVOOPNSSD/DEZ/2023/14367-004. Nie je zrejmé, prečo kolízny opatrovník nedodržiaval uvedené usmernenie vo veci prídavku na dieťa a neaplikoval ho aj v prípade uplatňovania daňového bonusu formou odporúčania súdu, aby si tento uplatnil každý rodič presne polovicou, čiže 6 mesiacov z daného roka v prípade trvania striedavej osobnej starostlivosti. Ak by si kolízny opatrovník riadne a včas plnil svoju úlohu vedel by, že od 01.05.2023 došlo k zmene vyplácania prídavku na dieťa a to na iný účet, ktorého majiteľa si súd mohol zistiť. Rovnako si mohol zistiť, či sa prídavky na dieťa vrátili späť na účet ÚPSVaR Topoľčany, alebo boli doručené a spotrebované. Aktuálny stav je taký, že otec nemá napriek jeho podstatne vyššiemu príjmu určené výživné, neuhrádza maloletej nič, čo súvisí so školou, jedálňou, školskou, mimoškolskou činnosťou, zdravotnou starostlivosťou, poplatkami za odvoz odpadu, otec od 01.05.2023 poberá prídavok na dieťa v sume 60 eur a otcovi bol priznaný aj daňový bonus vo výške 140 eur a to na základe nedostatočne zisteného stavu a klamstiev otca, ktorý ako štátny zamestnanec by sa mal riadiť etickým kódexom. V odvolaní tiež poukázala na

to, že súd na pojednávaní konštatoval, že sa nedostavila na pojednávanie hoci jej bolo predvolanie doručené tzv. fikciou, matka však nevie čo je fikcia doručenia a na adresu bydliska jej nebolo doručené nič, inak by sa bola pojednávania zúčastnila. Na základe uvedeného odvolateľka navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a návrh otca ako nedôvodný zamietnuť.

4. Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že matka uvádza vymyslené skutočnosti o osobách (pracovníci ÚPSVaR, OS Nitra), ktoré nijako s predmetným konaním nesúvisia, opisuje svoje pocity, porovnáva kto čo má a kto si čo môže a nemôže dovoliť. Zabudla uviesť, aký príjem mala počas živnosti a tiež vedľajší príjem, keďže popri tom pracovala, zatiaľ čo otec jej riadne v minulosti platil výživné a ona bývala u svojich rodičov. Uviedol, že pred súdom aj pred matkou deklaroval, že chce sa dohodnúť o platení všetkých výdavkov ohľadom maloletej dcéry na polovicu a aby sa takisto prídavky delili spravodlivo na polovicu. Nikde neuviedol, že chce všetky finančné výhody poberať on. Výpočty matky v odvolaní vychádzajú z toho, že zrejme nepochopila rozsudok. Otec sa v júli 2023 od pracovníčky úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dozvedel, že rodinné prídavky sú posielané na číslo účtu, ktorý otec nezverejňoval a číslo tohto účtu mala iba matka maloletej, ktorá to zneužila a po doručení vyrozumienia zo súdu, že otec podal návrh pri nezhode rodičov, išla na ÚPSVaR v Topoľčanoch, kde bez súhlasu otca oznámila číslo jeho účtu, pričom uvedený účet mal otec iba na posielanie výživného na dcéru A. a inak ho aktívne nevyužíval. O tejto skutočnosti otca nikto neinformoval a nemal o nej vedomosť až do mesiaca júl 2023, kedy ho o tomto informovala kolízna opatrovníčka. Daňový bonus ani rodinné prídavky nepoberá otec od roku 2018. Matka maloletej zneužila otcov identifikátor, pričom poberateľom je stále ona. Zmeniť číslo účtu môže iba ona a kedy chce. Matke maloletej otec vo februári 2023 uviedol, že danú vec bude riešiť súdnou cestou, nakoľko sa nechcela nijako dohodnúť a približne po troch mesiacoch išla na ÚPSVaR zmeniť číslo účtu. Otec popiera tvrdenia matky, že nijako neprispel maloletej A. na školu. Prispel jej na školské potreby sumou 180 eur a platí jej aj mimoškolské aktivity (šport). Navrhol preto napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

5. Matka sa v odvolacej replike pridržiavala svojich vyjadrení obsiahnutých v podanom odvolaní, rozsudok podľa nej trpí skutkovými aj právnymi vadami podstatného charakteru a konanie, ktoré mu predchádzalo, vykazuje známky porušenia základných zásad civilného konania, ako právo na kontradiktórnosť konania, právo na skutočné zistenie skutkového stavu a riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd pochybil, keď doručoval matke predvolanie do elektronickej schránky, ktorá nebola zriadená a aktivovaná na ňu ako fyzickú osobu, nikdy predtým jej takto doručované nebolo. Ak by sa o podanom návrhu otca v tejto veci dozvedela, určite by sa na prvom stupni dostavila na pojednávanie a k veci sa vyjadřila. Poukázala na ustanovenia právnych predpisov, ktoré pojednávajú o prídavkoch na deti, ako aj o daňovom bonuse a zotrvala na podanom odvolaní.

6. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné.

7. Predmetom konania bolo priznanie nároku otcovi maloletej na uplatnenie daňového bonusu. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým návrhu vyhovel a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia, podaného odvolania a vyjadrení účastníkov v odvolacom konaní, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal síce dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, avšak jeho záver o dôvodnosti podaného návrhu je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku čoho nie je napadnuté rozhodnutie správne a je potrebné ho zmeniť a to bez potreby nariadenia opätovného pojednávania.

9. Podľa § 35 ZoR, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

10. Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona o rodinných prídavkoch č. 600/2003 Z.z., oprávnená osoba na uplatnenie nároku na prídavok je rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu.

11. Podľa § 2 ods. 2 cit. zákona, ak je viac oprávnených osôb a spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom, prídavok na to isté dieťa patrí len jednej z nich, ak odsek 5 neustanovuje inak.

12. Podľa § 2 ods. 5 písm. a) cit. zákona, ak súd rozhodne o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alebo do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, prídavok a príplatok k prídavku sa vypláca oprávnenej osobe podľa písomnej dohody rodičov. Ak nedôjde k písomnej dohode podľa prvej vety, pri zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sa prídavok a príplatok k prídavku vypláca striedavo každému rodičovi počas kalendárnych mesiacov, ktorých počet sa určí podľa pomeru, ktorým je určená striedavá osobná starostlivosť.

13. Podľa § 2 ods. 6 cit. zákona, prídavok a príplatok k prídavku sa podľa odseku 5 písm. a) začne vyplácať tomu rodičovi, ktorý má určený väčší rozsah striedavej osobnej starostlivosti; to neplatí, ak si za tie isté kalendárne mesiace uplatní nárok na prídavok a príplatok k prídavku len rodič, ktorý má určený menší rozsah striedavej osobnej starostlivosti.

14. Podľa § 33 ods. 1 zákona o dani z príjmov č. 595/2003 Z.z., daňovník, ktorý v zdaňovacom období dosiahol zdaniteľné príjmy podľa § 5 alebo § 6 ods. 1 a 2, si môže uplatniť daňový bonus na každé vyživované dieťa žijúce v domácnosti s daňovníkom, pričom prechodný pobyt dieťaťa mimo domácnosti nemá vplyv na uplatnenie tohto daňového bonusu.

15. Podľa § 33 ods. 2 veta prvá citovaného zákona, za vyživované dieťa daňovníka, a to vlastné, osvojené, dieťa prevzaté do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe rozhodnutia príslušného orgánu a dieťa druhého z manželov, sa považuje za nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 33 ods. 4 citovaného zákona, ak dieťa (deti) uvedené v odseku 2 vyživujú v domácnosti viacerí daňovníci, môže si daňový bonus uplatniť len jeden z nich. Pri použití ustanovenia odseku 5 môže uplatniť pomernú časť daňového bonusu po časť zdaňovacieho obdobia jeden z daňovníkov na všetky vyživované deti a po zostávajúcu časť druhý z daňovníkov. Ak podmienky na uplatnenie daňového bonusu spĺňa viac daňovníkov a ak sa nedohodnú inak, daňový bonus na všetky vyživované deti sa uplatňuje alebo sa prizná v poradí matka, otec, iná oprávnená osoba.

17. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov dospel odvolací súd k záveru, že návrhu otca nebolo možné vyhovieť.

18. Z obsahu citovaného ust. § 35 Zákona o rodine je treba vyvodiť, že zásadne obom rodičom patrí právo rozhodovať o záležitostiach ich maloletého dieťaťa. Tieto sa môžu týkať nielen podstatných vecí ohľadne osoby maloletého, jeho majetku, ale aj statusových práv a podobne, pričom niektoré takéto veci sú demonštratívne vymenované v citovanom ustanovení. Pokiaľ sa rodičia nedohodnú o inej podstatnej záležitosti, než ktoré sú konkrétne upravené v iných ustanoveniach Zákona o rodine (§ 40 ods. 3) týkajúcej sa osoby maloletého alebo jeho majetku v rámci výkonu svojich rodičovských práv a povinností, potom súd rozhoduje len na návrh jedného z nich a to len vtedy, ak ide o podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností. Odvolací súd však mal za to, že v prejednávanej veci nejde o prípad rozhodovania súdu podľa § 35 Zákona o rodine. Nejde tu o nezhodu rodičov ohľadom podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností, kedy v prípade absencie rodičovského konsenzu sa vyžaduje riešiť situáciu súdnym rozhodnutím.

19. Z ustanovenia § 33 zákona o dani z príjmov vyplýva, že ak deti vyživujú v domácnosti viacerí daňovníci, môže si daňový bonus uplatniť len jeden z nich. Jeden z nich si môže uplatniť pomernú časť daňového bonusu po časť zdaňovacieho obdobia a druhý z daňovníkov po zostávajúcu časť. Ak podmienky na uplatnenie daňového bonusu spĺňa viac daňovníkov a ak sa títo nedohodnú inak, daňový bonus na dieťa sa uplatňuje, resp. sa prizná v poradí matka, otec, a iná oprávnená osoba. V prejednávanej veci je maloletá A. zverená súdnym rozhodnutím do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov to tak, že matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od párneho pondelka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni do 15.00 hod. a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od nepárneho pondelka od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka v párnom týždni do 15.00 hod.. Rodičia si teda maloletú v domácnostiach striedajú a starajú sa o ňu rovným dielom, preto ide o prípad, kedy podmienky na uplatnenie daňového bonusu spĺňa viac daňovníkov súčasne a to tak matka ako i otec. Pri súdom určenej striedavej starostlivosti si môžu v takýchto prípadoch po vzájomnej dohode obidvaja rodičia uplatniť daňový bonus na maloletú, kedy môžu uviesť napr., že jeden si bude daňový bonus uplatňovať v párne mesiace a druhý v nepárne. Ak sa však nedohodnú, zo zákona má v takom prípade prednostne nárok na daňový bonus matka. Buď tu je teda medzi rodičmi v uvedenej otázke dohoda, alebo ak dohoda neexistuje, potom sa daňový bonus prizná v poradí osobám tak, ako to ustanovuje § 33 ods. 4 zákona o dani z príjmov a nie je tu žiadny priestor pre rozhodovanie súdu o tejto otázke. Je pritom irelevantné, ktorý z rodičov je práve poberateľom prídavku na dieťa. Z uvedeného vyplýva, že nakoľko rodičia maloletej A. sa ohľadom uplatnenia daňového bonusu nedohodli, zo zákona má nárok na daňový bonus matka, pričom súd nemôže o tejto otázke rozhodovať, keďže zákon podmienky jasne stanovuje. Pre úplnosť sa žiada dodať, že rovnako súdu neprináleží rozhodovať o tom, ktorý z rodičov má byť poberateľom prídavkov na dieťa, keďže i táto otázka je v prípade absencie písomnej dohody rodičov zákonom osobitne upravená a to v § 2 zákona o rodinných prídavkoch.

20. Vzhľadom na uvedené bolo treba považovať odvoláciu argumentáciu matky, namietajúcu nedostatočné zistenie skutočného stavu (s poukazom na nerovnaké majetkové pomery rodičov, či nerovnaké uspokojovanie potrieb maloletej zo strany matky a otca a pod.) za irelevantnú, keďže skúmanie uvedených skutočností môže byť relevantné iba v konaní, v ktorom súd rozhoduje o otázkach výživného, čo však nebolo predmetom tohto konania a preto odvolací súd nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie v predmetnej veci sa s ďalšou argumentáciou matky osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, prípadne argumentáciu týkajúcu sa správnosti aplikovania fikcie doručovania predvolania matky na pojednávanie (ktoré skutočnosťami neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu) preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Na základe uvedeného odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 Civilného sporového poriadku tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

22. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Z uvedenej zásady Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky, avšak v prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre ich pripustenie. O náhrade trov konania vzhľadom na vyššie uvedené teoretické východiská tak odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

23. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).